

ENOKSEN KIRJA

Herran lupaus eräiden nefiläisten aikakirjojen joutumisesta laamanilaisille. Näiden kahden kansan luonne, olot ja sodat.

1. Katso, tapahtui, että minä, Enos, tiesin isäni oikeudenmukaiseksi mieheksi, sillä hän opetti minulle kieltänsä sekä kasvatti minua Herran nuhteessa - ja kiitetty olkoon siitä minun Jumalani nimi -
2. ja minä kerron teille taistelusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini anteeksi.
3. Katso, minä menin metsiin eläimiä metsästäämään; ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhään ilosta, tunkeutuivat syvälle sydämeeni.
4. Ja minun sieluni isosi; ja minä polvistuin maahan Luojaani eteen ja huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa, pyytäen hartaasti apua sielulleni ja koko päiväkauden minä huusin hänen puoleensa; ja kun yö tuli, minä vielä korotin korkealle ääneni, jotta se taivaisiin ulottuisi.
5. Ja minulle tuli ääni, joka sanoi: Enos, syntisi ovat sinulle anteeksiannetut, ja sinä olet oleva autuas.
6. Ja minä, Enos, tiesin, että Jumala ei voinut valehdella; siis minun velkani oli pyyhitty pois.
7. Ja minä sanoin: Herra, miten se on tapahtunut?
8. Ja hän sanoi minulle: Sinun uskosi tähden Kristukseen, jota sinä et ole milloinkaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmoittaa itsensä lihas- sa; mene siis, sinun uskosi on tehnyt sinut puhtaaksi.
9. Niin tapahtui, että kun minä olin kuullut nämä sanat, minä aloin kiihkeästi toivoa veljieni nefiläisten menestystä: niin minä vuodatin koko sieluni Jumalan eteen heidän puolestansa.
10. Ja sillä aikaa kun minä näin taistelini hengessä, katso, Herran ääni taaskin tuli minulle, sanoen: Minä olen koetteleva veljiäsi, sen mukaan kuinka he ahkerivat pitää minun käskyni. Minä olen antanut heille tämän maan, ja se on pyhä maa, enkä minä kiroa sitä muuten kuin jumalattomuuden tähden; minä siis koettelen veljiäsi, kuten olen sanonut, ja heidän rikkomuksensa minä saatan heidän itsensä murheella kannettaviksi.
11. Ja sen jälkeen kun minä, Enos, olin kuullut nämä sanat, minun uskoni Herraan alkoi olla horjumaton; ja minä rukoilin häntä monta kertaa kauan kamppailien veljieni laamanilaisten puolesta.
12. Ja tapahtui, että kun minä olin rukoillut ja tehnyt työtä kaikella uutteruudella, Herra sanoi minulle: Uskosi tähden minä olen täyttävä toiveesi.
13. Ja katso, tätä minä häneltä toivoin - että jos niin tapahtuisi, että minun kansani, nefiläiset, lankeaisi syntiin ja tavalla tai toisella tuhoutuisi, mutta laamanilaiset eivät tuhoutuisi, Herra Jumala säilyttäisi kansani, nefiläisten, aikakirjat, ellei muuten, niin pyhän käsi- vartensa voimalla, annettaviksi jonakin myöhempänä ajankohtana laamanilaisille, niin että heidät kenties saataisiin pelastuksesta osallisiksi.
14. Sillä tällä hetkellä meidän ponnistelumme heidän palauttamiseksensa totiseen uskoon olivat turhat. Ja he vanhoivat vihassansa, että he mikäli mahdollista tuhoaisivat meidän aikakirjamme ja meidät sekä kaikki meidän isiemme perinteet.
15. Tietäen siis, että Herra Jumala pystyi säilyttämään meidän aikakirjamme, minä alati huusin hänen puoleensa, sillä hän oli sanonut minulle: Mitä tahansa te uskossa pyydätte, luottaen saavanne sen Kristuksen nimessä, sen te saatte.
16. Ja minulla oli usko, ja minä rukoilin Jumalaa säilyttämään aikakirjat; ja hän teki minun kanssani liiton, jonka mukaan hän antaisi ne laamanilaisille sopivaksi katsomanansa aikana.
17. Ja minä, Enos, tiesin, että tapahtuisi hänen tekemänsä liiton mukaan; niin minun sieluni sai levon.
18. Ja Herra sanoi minulle: Myös sinun isäsi ovat pyytäneet minulta tätä, ja heille on tapahtuva heidän uskonsa mukaan, sillä heidän uskonsa oli samankaltainen kuin sinun.
19. Ja nyt tapahtui, että minä, Enos, kiersin Nefin kansan seassa profetoiden tulevista asioista ja todistaen siitä, mitä olin kuullut ja nähnyt.
20. Ja minä todistan, että Nefin kansa pyrki ahkerasti palauttamaan laamanilaisia totiseen Jumalan uskoon. Mutta meidän vaivannäkömme oli turha; heidän vihansa oli piintynyt-tä, ja heidän paha luontonsa johdatti heitä, niin että heistä tuli raaka ja julma ja verenhimoinen kansa, joka oli vajonnut epäjumalain palvelukseen ja saastaisuuteen, ravitsi itseään petoeläimillä, asui teltoissa ja kierteli erämaassa lyhyt nahkavyö lanteidensa ympärillä ja päät kerittyinä; ja heidän taitavuuksensa oli jousen, käyrämiekan ja kirveen käytössä. Ja monet heistä söivät pelkästään raakaa lihaa; ja alati he yrittivät saada meitä tuhotuksi.
21. Ja tapahtui, että Nefin kansa viljeli maata, kasvattaen kaikenlaista viljaa ja hedelmiä, lammaskatraita ja kaikenlaatuisia karjalaumoja, vuohia ja villivuohia ja myös paljon hevosia.
22. Ja meidän keskuudessamme oli sangen paljon profeettoja. Ja kansa oli niskurikansaa, hidasta ymmärtämään.
23. Eikä muu ollut mahdollista kuin suuri ankaruus, saarnaaminen ja profetoiminen sodista, taisteluista ja hävityksistä sekä kansan yhtämittäminen muistuttaminen kuolemasta, iankaikkisuuden loputtomuudesta, Jumalan tuomioista ja vallasta ja kaikesta tällaisesta, alati kannustaen heitä pysyttämään Herran pelossa. Totisesti ainoastaan tämä sekä ratki suorasukainen kieli saattoi estää heitä nopeasti joutumasta tuhon omiksi. Ja tällä tavoin minä kirjoitan heistä.
24. Ja minä näin sotia käytävä nefiläisten ja laamanilaisten välillä elinaikanani.
25. Ja tapahtui, että minä aloin tulla iäkkääksi, ja sata seitsemänkymmentä yhdeksän vuotta oli kulunut siitä ajasta, kun isämme Lehi lähti Jerusalemissa.

26. Ja minä näin, että minun oli pian laskeuduttava hautaani, ja Jumalan voima oli vaikuttanut minuun niin, että minun täytyi saarnata ja profetoida tälle kansalle ja julistaa sanaa sen totuuden mukaan, mikä on Kristuksessa. Ja minä olen julistanut sitä kaiken elinikani ja olen iloinnut siitä enemmän kuin siitä, mikä on tästä maailmasta.
27. Ja minä menen pian leposijalleni, joka on minun Lunastajani tykönä, sillä minä tiedän, että minä hänessä saan levon, Ja minä iloitsen päivästä, jona tämä kuolevainen ruumiini puetaan kuolemattomuuteen ja saa seisoa hänen edessään; silloin minä saan ilolla katella hänen kasvojansa, ja hän on sanova minulle: Tule tyköni, sinä siunattu, sinulla on sija valmistettuna minun Isäni asunnoissa. Amen.